

2011. nyárutó

Évnyitók évadján

ahol először lépi át a gyermek az iskola küszöbét, vagy iskolát vált, gimnáziumba megy, netán kiszakad a családi fészekből és kollégiumba költözik. Jól döntöttünk-e? Bizony, legtöbbször évek múltán, vagy évtizedek múltán lesz meg a felelet. Azt jelenti ez, hogy vannak döntések, amelyeket már gyermekkorban meg kell hozni és akár életre szólhatnak. Világos dolog: a szülők döntése ez legtöbbször, és nem a gyermeké. De ez nem baj. Hosszú távú döntést hozni élettapasztalat és felnőtt látás nélkül életveszélyes. Van olyan nevelési szemlélet, amely szinte mindent a gyermekre bíz: döntse el ő. Legalább olyan veszélyes, mint semmi módon nem figyelembe venni a gyermek kívánságát, vonzódását, képességeit.

Régebben könnyebb volt dönteni az iskola felől: vagy gimnázium, vagy technikum, vagy szakma. A családban vitán felül állt: érettségi kell, utána legyen egy szakma és azután, ha van még erő, tanuljon tovább a gyerek. Ma ezerféle út van, nyitva áll a külföld is, teljesen más a megítélése egy magas szinten űzött kétkezi szakmának, s nem utolsó sorban a díjazása. Közben szomorkodunk azon, hogy a pedagógus pálya lejáratódott, nemegyszer gúny tárgya, és sokszor érzi magát kiszolgáltatottnak a tanító, tanár. Nagy döntés, ha valaki vállalja a pedagógus életpályát. Szinte rémülten gondolom végig: hogyan lehet egy ilyen hivatást meggyengíteni, mikor túlnyomó részt tőlük függ, mi lesz a gyermekből, kivé-mivé válik 12-16 év alatt. Ennyi ideig van egy presztisét veszített szakma képviselőire bízva.

Így van-e ez valóban? Biztosan nincs így. Ma, amikor elkezdődik az iskola, gondoljunk a pedagógusokra, gondoljunk arra, hogy megint

egy csomó bizonytalanság van az iskola körül, s ez újabb terheket jelent a pedagógus társadalom számára. Nekik pedig tanítani kell, készülni kell, meg kell felelni egy csomó elvárásnak, és el kell viselni egy szabadjára engedett társadalom követelődését, tiszteletlenségét, nemegyszer igazságtalan ítéleteken kell túllépni és frissen, üdén kezdeni a tanítást. Ha őket óvjuk, gyermekeinket is óvjuk, ha őket tiszteljük, gyermekeinket és saját magunkat is tiszteljük. A pedagógus a nap nagyobbik részében a gyermek anyja és apja, nagymama, nagypapa. A gyermek a szülei által tisztelt pedagógusban tiszteli az apját, anyját. Az V. parancs az iskolában is érvényes és vele együtt a hozzá fűzött ígéret: „...hogyan hosszú ideig élj azon a földön, melyet az Úr, a te Istened ad néked.” Keresztényen szülőként, családként értjük ennek a súlyát és ezt a lelkületet, amelyet igyekezzünk képviselni a gyermek előtt, a szülők között és a gyermek tanítóit, tanárait felé.

Legyen Isten áldása ezen az iskolai éven.

Nagy Péter

Gyülekezetünk nyári eseményei

Június 18-án, szombat délután volt a – már hagyományosan megrendezésre kerülő – kiscsoportok találkozója.

Június 20-29. között került megrendezésre a regős cserkész tábor, melyen csapatunk is képviseltette magát.

Június 27-július 2-ig tartott a gyülekezeti hittantábor Balatonfenyvesen.

Július 3-án este több, mint százan élvezhettük Elisabeth Weber, Borsányi Márton és Szászvári Sándor komolyzenei koncertjét.

Július 2-12. között cserkészeink az Ajka melletti Szárcsi-kúton táboroztak.

Július 18-22. között új hitoktatónk, Ábrahám Angéla tartott nyári napközit, az azt igénylőknek.

Július 19-23-ig Tatán került megrendezésre a Csillagpont református ifjúsági tábor, melyen fiataljaink közül többen részt vettek.

Augusztus 8-13. tartott Debrecen Vekeri tónál a gyülekezeti tábor, melyen több, mint száz fő vett részt.

A fent említett események többségéről a továbbiakban olvashatnak beszámolókat.

Balatonfenyves 2011

A szokásosnak mondható gyerektábor idén sem maradt el. Összesen 46-an indultunk útnak Balatonfenyvesre. Sok gyermek és néhány felnőtt idén táboroztak velünk először. A 6 nap alatt sok minden történt. A szokásos programok mellett születtek újítások is, nehogy túl monoton legyen a gyerektábor.

A hét fő témája: „testvérek a Bibliában”, ezért testvérpárokat alakítottunk. Ezáltal nemcsak elméletben, hanem gyakorlatban is átélhették a történeteket. Remélhetőleg ez az igazi testvéreknél is megmutatkozott. Családonként volt megszervezve az akadályverseny és az elmaradhatatlan péntek esti előadások, amelyek ismét nagyon viccesre sikerültek. Istennek hála sokat strandolhattunk és súlyos balesetek nem történtek. Ebben az évben is megoszlottak a vélemények a szobaszemlélet illetően, de a titkos csapat ezt is jól kezelte. Az esti történet egy cowboy kalapos fiúról szólt, akinek kalandjai igazán szívhez szólóak voltak.

A tábor által mindenki lelkében felüdülve és sok-sok kreatív ajándékkal fejezhette be a fárasztó tanévet és kezdhetette el a nyarat.

Takács Ildikó

Idén nyáron a hittantábor, amely már negyedik alkalommal került megrendezésre Balatonfenyvesen, ismét nagyon jó élményekkel gazdagított. A testvérekről szóló történetek a bibliából, és a gyerekekből alkotott testvérek párok megadták az idei tábor egyediségét. Ugyanakkor megmaradtak a múlt évekbeli szokások is, mint a rengeteg ötletes kézműves foglalkozás, angyalok, a péntek esti színdarabok és még sorolhatnám. Hála Istennek szép időnk volt, bár fújt a szél, de ennek ellenére többször is tudtunk fürödni a Balatonban. Összegezve szerintem az idei gyermektábor igazán jól sikerült és remélem jövőre is hasonlóan nagyszerű táborban lesz részünk!

Pető Márk

Az idei gyerektábor nagyon jól sikerült! A balatonfenyvesi üdülőben eltöltött egy hét alatt sok élménnyel gazdagodhattak a táborozók. Az idei téma a „testvérek a Bibliában” volt, és idén először a téma apropóján, mindenkinek volt egy táboros testvére is. A testvér párok pedig egy-egy családhoz tartoztak. Hála Istennek nagyon jó időnk volt, sokat tudtunk fürödni a Balatonban, és az idén különlegesen nagy hullámok is voltak. A tábor végén előadott színdarabok és a teaház méltó befejezése volt az idei gyerektábornak. Remélem, hogy jövőre is hasonlóan jó táborot sikerül szerveznünk.

Pető Gergő

Cserkész tábor: Ajka, Szárcsi-kút 2011. július 2-12.

Idén rendhagyó táborban vehettünk részt, közösen a veszprémi, kőszegi és ajkai cserkésztestvéreinkkel. A különleges szervezésre és lebonyolításra az adott okot, hogy csapatunk most ünnepelte újjáalakulásának 10. évfordulóját, míg a 486. Bátorkeszi István cserkészcsapat 20 éves lett. A tábor szervezésében valamennyi csapat vezetői részt vettek munkacsoportokba szerveződve, mint keretmese, ellátás és programfelelősök.

A táborhelyre érkezve hat körletre osztottunk nemek és korosztályok szerint elkülönülve. Az első két nap építkezéssel telt: felvertük a sátrakat, készítettünk szekrényt a ruhák tárolására, valamint körlet kaput és kerítést. Az étkezést évek óta először központi GH-s rendszerben oldottuk meg, a táplálékot pedig legtöbbször közösen fogyasztottuk a közösségi sátorban. Napjaink reggeli tornával és sátorszemlével kezdődtek és a táborút utáni őrészsolgálat beosztásával végződtek. Minden körletnek volt feladata nap, mint nap. Volt felelőse a táborút megrakásának és levezetésének, mások a konyhát látták el a szükséges mennyiségű tűzifával. Krónikát kellett írunk, hogy aztán a zászlófelvonáskor felolvashassuk és derülhessünk a szellemes megfogalmazásokon, vagy csodálhassuk a kitalált rímeket. Az egyik őr a konyhafőnököknek segített az asztalok megterítésében és leszedésében, a főzés előkészítésében és a mosogatásban, míg egy másik a vizes blokkok tisztaságát ellenőrizte. A keretmese ezúttal az ókori Rómába repített el minket, ahol a Mars és Antonius által vezetett nép Caesar megdöntésén munkálkodott. A körletek – provinciák – közti egyetértés kimunkálása érdekében volt cso-

portos angyalok és a napok felében egyéni is. A sportnapon sorversenyyel kezdtünk, majd focival és métával folytattuk a fizikai felkészülést. A következő délelőttön forgószínpadot tartottunk, ami tartalmazott mesét és játékot is, de célja volt a próbára való felkészítés is, melynek keretében állomás foglalkozott a tűzrakással, térképolvasással és az egészségüggyel is. Délután őrsi főzés volt, amikor minden körlet elvonult egy közeli helyre, paprikás krumplit készített, és meghívott egy vezetőt vendégnek. A kétnapos portya során felkerestük az úrkúti őskarsztot, majd Városlőd közelében töltöttük az éjszakát egy tavacska partján.

A kézműves nap folyamán készítettünk zászlókat, nyakkendő gyűrűt és lisztes lufit, de ki lehetett próbálni a tűnemezelés és a zsugorfólia technikákat is. A szülői nap délelőttjén a körletek felkereshették a közeli tanösvényeket, betekintést nyerve a Bakony élővilágába és geológiájába. A szülői látogatás is most tért vissza a tábori menetrendbe amely döntés mindkét oldalon helyeslésre talált. A táborból nem hiányozhattak a lelki programok, volt tehát kiscsoportos beszélgetés, protestáns és katolikus istentisztelet is. A próba során ezúttal az újoncknál nagyobb korosztályok adhattak számot tudásukról. A vásár napján minden körlet készült valami meglepetéssel a többi számára: volt masszázs szalon, mini golf és kötélpálya is. A táborüzek témája érintette az uralkodó dicséretét, az olimpiát, később pedig a hét szabad művészetet és a kereszténység államvallássá válását.

Szabó Máté

Csillagpont 2011

A Csillagpont Református Ifjúsági Találkozót sajnos csak 2 évente rendezik meg. Ezen a nyáron azonban újra részt vehettünk rajta. Örültünk, mert Tata közel van és jól megközelíthető, de abba nem gondoltunk bele, hogy Tóváros lévén tényleg ennyire vizes lesz minden. Rögtön az elején a nyitó istentiszteletet elmosta az eső. Hála Istennek a sátrunk nem ázott be.

Szokás szerint a délelőtti program egységes volt. Ez magába foglalta a napi fő előadást és a kiscsoportos beszélgetéseket. Az idei fő téma az érintések volt. Bagdi Emőke professzor asszony nagyon alaposan és érdekesen körbe járta a témát. A délutáni programokon mindenki megtalálhatta a hozzá legközelebb álló témát mert a szervezők idén is mindenkire gondoltak, hiszen az előadások témái megszámlálhatatlannak voltak. A programok sokszínűsége az estekre is kiterjedt, mert csupa

változatos szórakozást biztosítottak. Ennek az előnyeit nemcsak mi, de Csilla baba is élvezhette.

A záró istentiszteletet Százvai László kisvárdai lelkész tartotta és Istennek hála a szabad ég alatt lehetünk.

Takács Ildikó

Az idei Csillagpont volt az első, amin részt vettem, és nem bánom meg! A református ifjúsági találkozó ezúttal Tatán volt, az olimpiai edzőtáborban. A szervezők nagyon-nagyon-nagyon sok programot kínáltak a résztvevőknek. A pszichológiai előadásoktól kezdve, a párkapcsolatokkal foglalkozó beszélgetéseken és a különféle koncerteken át a lelkész stand up comedy-ig bezáróan mindenféle program megtalálható volt ez alatt a négy nap alatt. A sok eső ellenére nem volt olyan program, amit nem élveztem volna. Az ifjúsági találkozó fő témáját (érintések) Bagdy Emőke professzorasszony nagyon szemléletesen és érdekesen fejtette ki. Egyszerűen nagyon élveztem a Csillagpontot, és tudom ajánlani minden református fiatalnak!

Pető Gergő

Gyülekezeti tábor: Debrecen, Vekeri-tó

2011. július 8-13.

Idén másodjára került megrendezésre a gyülekezet többgenerációs tábora. A létszám száz fő felé emelkedett, jöttek a nyugdíjas korosztályból is néhányan, az ifisek közül ezúttal sajnos kevesebben. A legtöbben autóval utaztak le, a maradék számára egy kisbusz is elég volt. Megérkezve elfoglaltuk a szállásokat, felvertük a közösségi sátrat és egy másikat a három ifis számára. A programok a múlt évvel analóg módon épültek fel.

A napot éneklés és áhítat kezdte, témája az áldás volt különböző nézőpontokból. Reggeli után előadás következett, meghívott előadókkal, a család és gyülekezet tárgykörében. Többünknek Visky Andrásé tetszett leginkább, aki arról beszélt, hogy hogyan élhető meg a kegyesség a családban. Ezután kiscsoportokba oszolta vitattuk meg a felmerült kérdéseket, ahol személyes élmények és tanácsok is bőven előkerültek. Ezzel párhuzamosan a gyerekeknek is volt tanítás négy csoportban, továbbá kézműves foglalkozás is, amit kifogyhatatlan erővel és lelkesé-

déssel vezetett Kirner Dóri ifis társunk. A gyermek foglalkozások vezérfo-
nala a keresztény élet igazi kincsei voltak.

Ebéd után lehetett golfozni tanulni Pajzs Ágoston irányításával, sőt pén-
teken a tanoncok verseny keretében is összemérhették tudásukat. Dél-
után ismét éneklés következett, majd esti áhítat, amit az Érd Parkerdő
lelkész nője tartott Mózes és családjának egyes élethelyzeteit elemezve.
A vacsorát és a reggelit a kempingi, illetve a debreceni boltokból lehe-
tett megoldani autós testvéreink segítségével. De volt kedden bográ-
csozás, amikor pörköltet és lecsót készítettünk és csütörtökön szalonna-
sütés. Este lehetett beszélgetni, filmet nézni. Volt egy közös Karaoke,
illetve a kisebbeknek rendeztünk kincsvadászatot. Megnéztük az Egyip-
tom hercege című filmet, az Egy fiú életét, valamint egy rövidebbet a
Bolygó Boldogsági indexről. Utóbbi meg is vitattuk, amiből kiderült,
hogy korántsem a luxus életkörülmények, vagy a bőség felelős a ki-
egyensúlyozott életérzésért.

A hortobágyi kirándulást Sági Kati szervezte meg nekünk. Három kiállí-
tással kezdtük a programot, melyek a környék élővilágáról, a pásztor-
kodásról és egyéb mesterségekről szóltak. Megnéztük a kilenclyukú
hidat, majd stílszerűen gulyáslevest ettünk ebédre. Délután lovas kocsin
jártuk be a pusztát, ahol láttunk mangalicát, bivalyt, szürke marhát és
rackát. Volt csikós bemutató, hajtottak nekünk négy ökrös fogatot és öt
lovasat is. Pénteken a gyerekek és fiatalok méccsel kedveskedtek a
gyülekezet felnőtt tagjainak. Lufikkal engedték az égbe kéréseinket és
hálaadásainkat. A Ki mit tud ezúttal is változatosra sikerült. Volt gitárszó-
ló, táncok és mesék. Mások szavalásra, vagy éppen viccmesélésre vál-
lalkoztak. Az alkalmat közös énekléssel zártuk.

Cserkészként, furcsa volt számomra úgy végigsátorozni a tábort, hogy
valójában ágyakon feküdtünk. Hideg nem volt, ennek ellenére egyszer
a közkedvelt kutya bejött a ponyvánk alá. A legjobb élményem az volt,
hogy a szervezők többször bevontak, kaptam egy gyerektanítást is, így
valamit én is hozzátehettem a programok levezetéséhez.

Szabó Máté

Énekelni Jól!

Énekelni jó. Régen mezőgazdasági és háztartási munka közben
is énekeltek. Mára ez a szokás sajnos elkopott. Pedig nem csak a lélek-
re, de a fizikumra is jó hatással van.

Énekelni jó. Ezt már apró korom óta érzem. Emlékszem – valami-
kor egészen kicsi lehettem – a rádióban hallottam Mindszenti Ödönt
népdalt énekelni. Annyira tetszett, hogy úgy gondoltam, ha iskolába
kerülök, én is énekelni fogok. Ez sikerült is. A Teremtő jó hanggal áldott
meg, így az iskolai kórus tagja lehettem. Érettségi után ez a lehetőség
sajnos megszűnt. Bizony hiányzott.

Néhány évtized múltán ismét Kórustag vagyok, a budafoki Re-
formátus templom kórusáé. Ebben a kedves közösségben fogalmazó-
dott meg bennem: az énekkar az egyetlen olyan közösség, ahol nem
riválisai vagyunk egymásnak. A kórusban az énekesek egyenrangúak,
örülnek egymásnak, elfogadják és kiegészítik egymást, megélik az ösz-
szetartozást, a felelősséget. A kórusban mindenki annyit ér, amennyit a
másiknak segíteni tud.

Szeretném, ha még sokáig részem lehetne ebben az együttes
munkában. Munkában? Hiszen ez szórakozás.

Jó szórakozást mindnyájunknak.

Mészáros Gabriella

Hogyan és miért kerültem az énekkar csapatába?

Akkoriban kezdődött az érdeklődés, mikor még egy másik énekkarban
énekeltem. Az istentiszteleten hallottam a kórus szolgálatát, s gondol-
tam, bizony ráférne egy kis erősítés. Később egyre közelebb kerültem a
gyülekezethez, vezetője Nagy Péter lelkész szívemnek kedves, szeretett
csücskében foglalt el előkelő helyet...☺

Azon gondolkodtam, hogyan is tudnám meghálálni azt a sok jószágot,
törődést, befogadást, amivel engem ebben a templomban mindig is
fogadtak. Pünkösdkor történt. Emlékszem meglepődtem, milyen hibát-
lanul, gyönyörűen énekelt a kórus. Karnagya, Ábrahám Edit még az
elhangzó darabot elemezgette a jókedvű tagok körében, mikor rájuk
törtem: „Szeretnék köztetek énekelni!” Következő szeptembertől hét-
főnként a gyülekezeti teremben üldögéltem a próbákon, és izgalmas

kihívásokban leltem örömem. Számos református ének vált ismertté, az először tanult Bartók darabok pedig gyakorlott énekesként is nagy kihívást jelentettek számomra.

Katáéknál, a kórus titkáránál tartott záró bulin óriási büszkeség ért az Edittől kapott ajándék kapcsán: kinevezett az alt szólam vezetőjének! © Énekes pályafutásom legnagyobb kitüntetése. Elmondani sem tudom, milyen jólesett ez a gesztus.

Intim, személyes élménynek tartom az imádságot, a dal a legszebb, legerősebb és legmélyebb ima, ami elérhet az Isten szívéhez. A kórus-ének segít nekem a közös elmélyedésben, a zene pedig bensőségessé és hatalmassá teszi bennem a fohászt.

Én ebben az egyházi körben tudom szívből dicsőíteni a Jóistent. Remélem a gyülekezet öröme is...☺

Zimonyiné S. Anikó

Gondolatok a kórusról

A 2010-2011-es évad a „kihívások éve” volt az énekkar számára.

Mivel a homofón zoltáréneklés már jól ment, megpróbálkoztunk egy polifón Goudimel-zoltár megtanulásával, ami minden szólamtól teljes önállóságot követelt, és véleményem szerint a reneszánsz kórusművészet csúcса. Sok munka volt megostromolni ezt a csúcst, de megérte, mert sokat fejlődtünk általa, és nagy élmény volt ebbe is belekóstolni.

A másik nagy feladat a felkészülés volt a Mozart zenekarral közös pünkösdi koncertünkre. A női kar két Bartók művel birkózott meg sikeresen, a vegyes karnak Mozart „Ave verum”-a és egy Bach korál feldolgozás adott munkát. Nagy feladatot és még nagyobb élményt jelentett együtt muzsikálni a húsz fős zenekarral, és igazán felemelő volt, amikor pünkösdvásárnap a két vegyes kari művet hangszer kísérettel énekeltük az úrvacsora alatt!

Szintén az elmúlt évben fogalmazódott meg a kórus másik fontos feladata, hogy az úrvacsora alatt vezesse a gyülekezeti éneket. Ez főleg azon az istentiszteleten vált izgalmassá, amikor az orgona motorcsere miatt nem működött.

Igyekszünk anyagilag is hozzájárulni orgonánk további felújításához, a legjobb felvételeinkből készült CD-t is e célból árusítjuk. A pünkösdi

koncerten már több mint 17 ezer forint gyűlt össze adakozásból és CD eladásból.

Köszönöm a lelkesedést, a próbákra szánt sok időt a kórustagoknak, és családjaiknak a támogatást! Úgy tudom, a nyári szünetben nemcsak nekem, hanem nekik is hiányzott a rendszeres éneklés. Szeptemberben újult erővel folytatjuk a tökéletesedést Isten énekes dicséretében, és szeretettel várunk minden csatlakozni vágyót énekpróbáinkra!

Ábrahám Edit karvezető

Lassan véget ér a presbitérium hat évre szóló megbízatása. Ebből az alkalomból kértük a presbitereket, hogy tekintsenek vissza az elmúlt időszakra, munkájukra.

Számvetés

János 13:34,35 „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást. Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szerettek egymást.”

Az előttünk levő presbiterválasztásra készülve számolok be a 2006-11-es ciklusban végzett presbitériumi és gyülekezeti munkánkról. Először is Isten, azután lelkészünk, presbitertársaim, a gyülekezet munkatársai és minden tagja iránti hálával szeretném megköszönni mindazt a sok lehetőséget, örömet és közösségi alkalmat, aminek része lehettem. Remélem, hogy a János evangéliumából szolgálatunk mottójának választott igeversnek gyakran meg tudtunk felelni. Ha valaki úgy érzi, hogy mégsem, attól ezúton is bocsánatot kérek és kérem, hogy alkalomadtán figyelmeztessen erre.

Ha visszanézek az elmúlt közel hat évre, „hétköznapi csodák” sorozatát látom. Tekintsük ezt át röviden.

Az első csoda számomra az volt, hogy korábbi hosszas tervezgetések után el tudtuk indítani, sőt talán már hagyománnyá is tettük az évkezdő presbitéri és munkatársi hétvégét mintegy harminc résztvevővel. Az, hogy az év elején imádkozó szívvel, közös bölcsességgel átgondoljuk a ránk váró feladatokat, lendületet ad az egész évre. A presbitérium és a

munkatársak egységre törekvése döntő szempont kell legyen a presbitérium megújítása során. Ez egyben kiváló lehetőség az új munkatársaknak a közösségbe való bevonására is. Nagy örömmre szolgál, hogy egyre kevésbé kell a testvéreket arra noszogatni, hogy az egész hétvégéjüket erre szánják. Ennek a csodának egyik folyamánya az, hogy szélesebb lett és folyamatosan bővül a gyülekezet aktív szolgálóinak köre. Ekkor választjuk ki az adott év fókuszpontját (2007: Templom Éve, 2008: Biblia éve, 2009: Kálvin Év, 2010: Bizalom és Remény éve, 2011: Család Éve). Ez is jó irányt ad életünknek.

A második csoda az volt, ahogy az óvoda munkatársi közössége, a szülők és a gyülekezet el tudta hordozni az óvoda bővülésével és átalakításaival járó terheket. A 2005-ben elkezdett átalakítások 2009-ig (a nagytétényi telephely létrejöttéig) nagy volumenűek voltak, de a kisebb-nagyobb munkálatok (új hőközpont, ablakcsere, hőszigetelés, stb.) azóta is folyamatosak. A nagyobb anyagi terhet jelentő lépéseket egyházkerületünk és önkormányzatunk támogatása tette lehetővé. A fizikai épüléshez hasonló jelentőségű az, ahogy a gyülekezet és az óvoda lelki kapcsolata is formálódik, például a vasárnapi istentiszteleten történő együttléteken. A fejlődést jelzi, hogy önálló gazdasági vezetőt vontunk be és beindult a szülők, a gyerekek és a munkatársak számára is elérhető lelki egészség program.

A harmadik csodának a *Templom Éve* keretében, templomunk építésének 80. évfordulóján, 2007-ben elvégzett felújítást tekintem. Először még a festés kifizetését is félve mérlegeltük, végül pedig – néhány különösen áldozatkész testvérünknek köszönhetően – a teljes világítás felújítás mellett, a templomtér új burkolatot kapott és a hangosítás megújítása is elindult. Ebbe a sorba tartozik az is, hogy sikerült megjelentetnünk templomépítő lelkészünk, Demjén István gyülekezettörténetét (aki még nem olvasta, feltétlenül szerezz be az iratterjesztésben) és sikerült elérni, hogy róla nevezzék el a templom utcáját. Jó látni, hogy azóta is minden évben kisebb-nagyobb továbblépést könyvelhetünk el Isten háza szépítésében. A napokban fejeződött be a gyülekezeti terem hőszigetelése. Ebben segítségünkre volt az önkormányzat évenkénti rendszeres támogatása is.

A negyedik csoda körébe a megindított és több éve folyamatosan működő szellemi szolgálatokat sorolom. Ilyen a zoltáros istentisztelet (vespera), a Budafoki esték előadásorozat, a klasszikus zenei koncertek, az énekkar működése stb. Kevés közösség könyvelhet el ilyen sokszínű és színvonalas ingyenes programot. Reméljük, hogy a nehezedő

gazdasági helyzetben is sikerül erre a célra támogatókat találni. Hívjuk, várjuk őket.

Az ötödik csoda számomra a Házas Hétvége közösség megismerése és az abba való bekapcsolódás volt. Feleséggel együtt újultunk meg Istennel és egymással tartott kapcsolatunkban. Azóta a gyülekezetből számos házaspár tapasztalhatta meg ennek a „tervszerű megelőző karbantartásnak” a gyümölcseit. Külön öröm számomra, hogy fiatal házaspárok is nagy lelkesedéssel és kitartással bekapcsolódtak ebbe a szolgálatba.

A hatodik csoda a tavaly elindított és idén másodszor megtartott gyülekezeti családos tábor volt. Tavaly több mint 70-en, idén közel 110-en fordultunk meg a táborban. Jó volt megtapasztalni, hogy „egyszerű résztvevőként”, háttér munkásként jelenhettünk meg, mert számos nálunk fiatalabb, ügyesebb testvérünk felvállalta a szervezéssel és a lebonyolítással járó feladatokat. Megtapasztalhattuk, hogy Krisztus szeretete áthidalja a társadalmi szakadékokat is. A közösség szolgálatára és annak imádságára adott válasznak tekinthetjük az első tábor főszervezőinek - beosztott lelkészünk és férje - idén megérkezett kisbabáját is.

A hetedik csodának a gyülekezet kis köreinek a gyarapodását tekintem. A kisközösségek júniusi találkozóján mintegy ötvenen képviseltek több, mint száz tagot. Jó látni, hogy a házi csoportok, a cserkészek, az ifi, a nyugdíjas kör, a baba-mama kör, a kórus, a gyülekezeti foci tagjai, az Ádám-kör, stb. egymást segítve és megbecsülve vannak együtt, például lelkészünk gyermektanításainak kiadásában. Ki tud még egy olyan közösséget mutatni, ahol mintegy kétszáz ember közül senki sem pletykálja el a közös titkot?

A nyolcadik csoda a rendszeres gyülekezeti rendezvények és az azokban közreműködő csapatok kialakulása. A családi hittanos nap, a Szőlőskert, a Demjén-kupa adják azt a gerincet, ami segítheti a gyülekezetünkkel ismerkedőket a szorosabb kapcsolat kialakításában. Ezt egészíti ki a tavaszi és az őszi templom- és kerttakarítás, a kiscsoport találkozó, a szeretetvendégségek, az adventi gyermekműsor, ... Köszönöm az eddigi szolgálók munkáját és várjuk a csatlakozókat!

A kilencedik csoda számomra az, hogy sok-sok imádság, próbálkozás, kesergés és beszélgetés után elérhető közelségbe került a kerületben egy keresztyén iskola indítása és ennek gyülekezetünk lehet a motorja. Terveink szerint októberre alakítjuk ki az önkormányzattal együttműködve ennek jogi kereteit és 2012. szeptemberében indulhat el ez első évfolyam gyülekezetünk fenntartásában. Kérem a testvérek imádkozó támogatását, és hogy már most is készüljenek arra, hogy gyermekeik,

unokáik, rokonaik és ismerőseik jövőre jelentkezzenek a református iskolába. A mostani presbitérium és az előkészítő csapat természetesen csak elindítani tudja a folyamatot, amit remélhetőleg a következő presbitériumok dolga lesz kiteljesíteni mintegy 10 év alatt.

A tizedik csoda az anyagiak területe. Gyülekezetünk nem rendelkezik bérbe adható ingatlanokkal, kárpótlási vagy egyéb folyamatos forrásokkal. Mégis, a nehezedő életkörülmények ellenére év végére mindig kialakult a költségvetési egyensúly. Köszönöm az adakozók áldozatkészségét és kérem kitartásukat idén is, mert augusztus végére 1 millió Ft körül lehet idei egyenlegünk hiánya. Közel 400 teljes jogú egyháztagnak így átlagosan 2500 Ft befizetés növeléssel tudná ezt egyensúlyba hozni. Reméljük, hogy a korábbi évekhez hasonlóan év végére ismét megtörténik ez a csoda.

Biztos vagyok abban, hogy szubjektív és nem teljes ez a válogatás. Kérek mindenkit, hogy saját csodáit is küldje el Hírlevelünk szerkesztőjéhez, hogy mindannyian gazdagodhassunk általuk.

Kérem a testvérek imádságos támogatását ahhoz, hogy közösségünk tovább erősödhesen elsősorban Krisztusban való együtt növekedésben, a gyülekezet vasárnapi ünneplő közösségében, másodsorban a kis feladatok kitartó felvállalásában (pl. adminisztráció, gyülekezeti látogató munka, informatikai infrastruktúra, helyiségek és eszközök nyilvántartása és karbantartása, stb.). Remélem és kívánom, hogy a következő presbitérium életéről is hasonló csodákat tartalmazó beszámoló szülessen.

I. Péter 4, 1-2 „A közöttetek levő presbitereket tehát kérem ..., legellessétek az Isten közöttetek levő nyáját; ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkeedésből, hanem készségesen; ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.”

Németh Géza
gondnok

Soli Deo Gloria

1987-ben költöztünk Budafokra, két kicsi gyerekkel. Kézenfekvő volt, hogy ennek a gyülekezetnek az életébe kapcsolódjunk be. A gyerekek itt kezdtek hittanra, gyerektáborokba járni, nekem nem volt rendszeres gyülekezeti munkám; alkalmanként segítettem vendég foga-

dásban szeretetvendégségben. Meglepetés volt számomra, mikor felkérték, hogy vállaljak presbiteri megbízatást. Ez még az előző ciklus töredék részére szólt – ez volt az ismerkedés ideje. A bizalom kitartott, ebben a ciklusban folytathattam a megkezdett munkát. Én mindig azt szerettem, ha megkaptam a feladatot és azután önállóan megoldottam. Az önállóság most is megvan, de megtapasztaltam a közösség örömét a monoszlói munkatársi hétvégéken, ahol közös imádsággal, tervezéssel, lelkesedéssel álmodjuk meg az év programját. Ezek az együttlétek egy évre elegendő feltöltődést, lendületet adnak a munkához, ahhoz, hogy minél több embert bevonjunk, hogy utána együtt örülhessünk az áldásnak: szépen megújított templomnak, bővülő óvodának, érdekes előadásoknak, koncerteknek, kicsiknek-nagyoknak szóló programoknak.

Az én munkám csak egy-egy csepp a tengerben. Az iratterjesztésben igyekszem értékes keresztyén irodalommal, zenei anyaggal biztosítani a folyamatos lelki feltöltődés lehetőségét azoknak, akik ezt igénylik. A Hírlevél szerkesztésével pedig megosztani a gyülekezet minden tagjával napjaink történéseit, örömeit, gondjait. Köszönöm mindazoknak a munkáját, akik szánnak időt arra, beszámolókat, cikket írnak. Én tudom a legkevésbé megítélni, hogy ezeknek a munkáknak van-e haszna, de az elvégzéshez szükséges energia és idő mindig rendelkezésre áll.

Soli Deo Gloria

Cavalloni Gyöngyi

Rövid visszaemlékezés az elmúlt 6 évi presbiteri munkámra

Számomra 2005. novemberben kezdődő presbiteri ciklus a második volt. Úgy láttam, hogy mint kétezer évvel ezelőtt, ekkor is „aratnivaló sok, de a munkás kevés” (Máté 9.37) helyzet volt. Az új ciklusban a műszaki ügyek mellett diakóniai feladatokat is vállaltam, mert ennek oroslánrészét a diakónusunk csinálta és csinálja ma is, még ha nem is mindenki megalégedésére.

2006-ban a legtöbb feladatot és feszültséget az un. Drevényinéféle örökség pénzzé tétele jelentette. Ebből vettük meg két év múlva a beosztott lelkesi lakást.

Készültünk a templomunk 80 éves évfordulójának méltó megünneplésére. Nekem ez a templom belső részének festése, a villanyhálózat felújításával és a padlóburkolással jelentett nagy feladatot.

Ezek a munkálatok 2007-ben realizálódtak. A lelkészünk és gondnokunk végezte - mint mindig – a munka dandárját, s egy-két presbiter kivételével mindenki derekasan dolgozott.

2008-ban a legnagyobb feladatokat a beosztott lelkési lakás megvétele után annak, beköltözhetővé tétele jelentette. Megemlítem az un. körzet kialakítások és látogatások megszervezésével járó munkákat, melyben Szirmai presbiter testvérünk végezte a legtöbb és a presbitérium elismerését is kiváltó munkát.

A 2009-es év Kálvin éve volt. Bővült az óvodánk. Nekem ez nem sok feladatot adott, az óvoda vezetője ugyanis és önállóan intézi a műszaki ügyeket is. Ez azóta is így van.

A 2010-es évben nekem a gyülekezeti terem hőszigetelésének elkezdésével és 2011. augusztus végi befejezésével jelentett kihívást.

Már előző ciklusi presbiterré választásom idején is éreztem – és mondtam is -, hogy nem vagyok méltó és alkalmas erre a feladatra. De ismert a mondás: „ha ló nincs, a szamár is jó”. Azóta is igyekszem a vállalt feladatokhoz felnőni. Tatár Levente testvéremmel tagja vagyok a Presbiteri Szövetségnek, ahol folyvást képezzük magunkat. Én – valószínű a megfelelési kényszerem miatt – Sárospatakon két éves presbiter továbbképzési iskolába is jártam hétféle éven. A végén eredményes vizsgát tettem és szép diplomát is kaptam. Ezeket nem dicsekvéssel mondom, hanem azért, hogy más testvérek is kövessék példámat. Úgy érzem, ha „ló” még nem is vagyok, de talán ösvérré sikerült válnom.

Mint diakóniai munkával megbízott, szeretném emlékeztetni a gyülekezetet Jakab apostol levelének 4. fejezet 17. igeszakaszára: aki segíteni tudna, de nem teszi azt, bűne az annak”.

Fehér István

Rövid szubjektív visszaemlékezés az elmúlt 6 év munkájára

Nagyon sok minden történt az elmúlt 6 évben, nem kívánok a részletekre kitérni, pontos eseményenkénti felsorolást pedig különösen nem kívánok írni. Két témáról emlékezem meg, amelyeket fontosnak tartok és a személyemhez (is) kötődnek.

2007-ben ünnepeltük templomunk felszentelésének 80. évfordulóját. A Presbitériumban többször tárgyaltuk, hogy mi módon ünnepeljünk. Természetesen terveztünk eseményeket, visszaemlékezéseket, egy kis könyv kiadását is, de szeretnénk volna valamennyire megszépíteni a templomunkat. Gazdaságilag az ország erősen lefelé tartott és ezzel

mindannyian tisztában voltunk. „Legalább újra kellene meszelni” – szöveg az óhajunk, a minimum programunk. Utánanéztünk és kiszámoltuk, hogy legalább mennyi pénz kell a meszeléshez. Szerencsénk volt, mert találtunk olyan embert, aki nem rajtunk akart meggazdagodni s belátható összegből vállalta a meszelést. Majd belevágtunk. Hirdettük az adakozást, gyűjtöttük a pénzt, és sikerült is kimeszeltetni a templomot. De nem csak sikerült, hanem bőven több jött össze, mint ami a minimum programhoz kellett. Isten szinte megszegyenített bennünket kishitűségünkért. A végén még kőburkolatot is kapott a templom padlózata. Mindez nagy élmény volt számomra, ami azóta is erőt és bátorságot ad, hogy merjünk nagy dolgokról álmodni és érte imádkozni.

A másik téma az igeolvasás. Már többször beszéltünk róla, hogy a gyülekezeti tagoknak be kellene kapcsolódni a vasárnapi istentiszteletbe valamilyen szolgálattal, míg végül 2006-ban döntés született róla, hogy én leszek az a személy, aki megszervezi az igeolvasást. Lelkesen fogtam a munkába. Igyekeztem minél többféle embert fölkeríteni: fiatalokat, középkorúakat, nőket, férfiakat. Sokan szívesen vállalták, sőt voltak és vannak olyanok is, akik kifejezetten megtisztelőnek tartják a fölkerítést. Vannak, akik izgulnak, vannak, akik rutinosabbak, vannak, akik nehezen vágnak bele, de Isten rendszerint megáldja azokat, akik komolyan veszik ezt a szolgálatot. Már többen vannak, akik az igeolvasás után tagozódtak be igazán a gyülekezetünkbe.

Szívesen végzem ezt a szolgálatot.

Fórizs István

A Budafoki Református Egyházban 2000-től vagyok a presbitérium tagja.

Az elmúlt hat évben a gazdasági bizottságban vettem részt, valamint a gyülekezeti foci szerveztem.

Az elkövetkező ciklusban vállalom a presbiteri tagságot, munkámmal segítve a kerületi református egyház életét.

Gyarmati Imre

Presbiteri beszámoló

Áldás békességre. Köszönöm a gyülekezet megtisztelő bizalmát, nagy megtiszteltetés volt a számomra, hogy az elmúlt 6 évben a Budafoki

Református Gyülekezet presbitériumának tagja lehettem és részt vehettem a gyülekezet működtetésének fontosabb döntéseiben. Bár az elmúlt évek során a feladatok sokszor nehezek tűntek, most így utólag inkább azt érzem, hogy milyen kevésre futotta erőmből és mennyi mindent kellett volna, illetve kellene még elvégezni. Most a számadásnál azokat a feladatokat próbálom felsorolni, amelyben leginkább benne voltam, amelyben részt vettem:

- Részvétel a presbitéri gyűléseken, az éves munkatársi találkozókra és a gyülekezeti alkalmakon (templomtakarítás, Demjén kupa, Bibliai vetélkedő, stb.)
- A hívek fogadása vasárnaponként, harangozás, igeolvasás.
- A feleségem, Rideg Erika által vezetett kézműves foglalkozásokhoz logisztikai feladatok ellátása.
- Rendszeres fűnyírás, a templomkert rendbe tartása (kertbizottság)
- Segítség a Szőlőskert előkészítésében és lebonyolításában.
- Segédkezés Gézának az éves Numeri statisztika összeállításában.
- A pénteki foci szervezése.
- Részvétel az Ádám körben
- Részvétel a Házasság Hétvége mozgalomban és annak gyülekezeti találkozóin.
- Részvétel az énekkarban.

Remélem egy parányit nekem is sikerült hozzátennem ahhoz, hogy gyülekezetünk odaadó, egymásért tenni akaró és tudó, Istenre figyelő hívő közösség legyen, ahogy Pál apostol mondja a Róm 1,12-ben: „együtt bátorodjunk meg közöttetek egymás hite által, a tietek és az enyém által”. Még egyszer köszönöm a gyülekezet bizalmát és kívánom, hogy a következő presbitérium még több erővel és bölcsességgel segítse gyülekezetünk bővülését és Nagy Péter lelkészünk áldozatos tevékenységét. Fontosnak tartom, hogy mindenki lehetősége és képessége szerint tehessen és tegyen a gyülekezetért. A már rendszeres feladatok illetve a református iskola beindításának feladatán túl néhány további javaslat, amelyben véleményem szerint jó lenne előrelépni:

- A gyülekezeti tagok közötti kommunikáció támogatása és erősítése (feltérképezni, hogy ki mihez ért, miben tud a másikat segíteni, milyen olyan használható, de számára már felesleges eszköze van, amit szívesen átadna, olyan tudása van, amit szívesen megosztana, stb.)
- A gyülekezeti tagok aktivitásának növelése, elősegítése, minél több ember bevonása a közös munkába és tevékenységekbe, egymás hitének erősítése.

- Missziós tevékenység fokozása (körzet felelősök munkájának erősítése), a gyülekezet létszámának növelése („Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet” Mt 28,19).

Kirner Attila

2006-ban kezdtem el presbitéri feladatokat, a szeretetvendégségek szervezését. Szívem tele volt félelemmel, mi módon szólítok meg embereket. Hálás köszönetem Szabó Kata – diakónusunk – bátorító szavainak. Az első Monoslón eltöltött munkatársi hétvége sok erőt és bizalmat adott az előttünk álló hat év terveihez és munkájához.

2007-re csodálatos terveink voltak. Elkezdődött a templombelső felújítása. Félelmeim ismét megrohantak, hogyan lesz erő és pénz mindezek kivitelezésére. Őszre gyönyörködve adhattunk hálát a mindenható Istennek a megvalósult csodáért.

2008. a Biblia éve volt. A Budafoki esték sorozat keretében gazdag élményekben lehetett részünk. Többek között hallhattuk Németh Pál református lelkész, iszlámkutató; Csernus Mariann színművész; Nemes Ödön jezsuita szerzetes és Naszádi Krisztina érdekes, színes előadást.

2009, a Kálvin év a hálaadás és dicsőítés éve volt mindannyiunk számára. Templomunk a Kálvin domborművel gazdagodott. Személyes életemben unokám keresztelője és konfirmációm 50 éves évfordulója alkalmából való megerősítése készített hálaadásra.

2010 a bizalom és reménység éve volt. Mivel két presbitér társunk abbahagyta a szolgálatot, így én pótpresbitérből presbitér lettem. Erőt és bátorságot kapok a mennyek Urától minden nap a szolgálatomhoz. Szeretnék emlékeztetni Szabó Imre egykori lelképásztor április 18-án elhangzott igehirdetésére, melyben az I. Kor. 8:4-6-ot idézte: „Tudjuk, hogy nincs bálvány a világon, és hogy Isten sincs más, csak egy.”

2011. a család éve. Köszönöm a gyülekezetem nagy CSALÁDJÁNAK, hogy betegségem idején imádságos szeretettel naponta hordozta. Reménységünk van, hogy gyermekeink, unokáink az óvoda befejezése után hamarosan kerületi református iskolában kezdenek megmászni a tudás fáját. Kérem a testvérek imádságát az iskola ügyében.

Testvéri köszöntéssel

Klein Józsefné

Hálatelt szívvel gondolok az elmúlt hat év történéseire, eseményeire. Gyülekezetünk megtapasztalhatta, átélhette, hogy az Úr mennyi mindent ajándékozott nekünk. A teljesség igénye nélkül, csak felsorolás jelleggel: a templom 80 éves évfordulójához kapcsolódó rendezvények, megemlékezések és felújítási munkák; rendszeres részvétel a Budafoki Borfesztiválon a Szőlőskert Gyermeksátorral; a Kárpitos utca átnevezése Demjén István utcává; óvodai bővítések; mentálhigiénés szolgálat beindítása; a rendszeres gyülekezeti alkalmak körének bővítése (pl.: családi nap, bibliai vetélkedő, Ádám-kör, foci); monoszói munkatársi hétvégék; nyári gyülekezeti táborok; iskolánk beindításának előkészületei.

Megtisztelő számomra, hogy ilyen kiváló presbiterek között szolgálhattam, rész-feladatokat vállalva, mindig ott, ahol szükség volt rám. Feleségem Erika, tizenöt évig szolgált a vasárnapi iskola tanítójaként, Eszter lányom két éve óvónőként a Kis-Halacska Óvoda munkatársa lett. Péter fiam hat éve konfirmált gyülekezetünkben.

Látnunk kell, hogy bár lelkészeink, gondnokunk, presbitériumunk és gyülekezetünk sok tagja erejükön felül munkálkodtak, fáradoztak, végső soron az áldást, mindig felülről kaptuk.

Dicsőség legyen ezért az Ő nevének!

Nagy László

„6 év az 50-ből”

Mielőtt a felkérésnek megfelelően az elmúlt 6 éves szolgálati ciklus saját célkitűzéseit, feladatait és eredményeit igyekszem röviden összefoglalni, vissza kell tekintenem az 1961. évi első megbízatásom óta eltelt időre.

Az ébredési időkben (1940-es évek második fele) értette meg velem az Úr Jézus, hogy személy szerint rám is érvényes az Ézsaiás 43:1-beli ige: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy”. Ez az ige azóta is életem alapját képezi. Itt még további két igét szeretnék minden olvasó figyelmébe ajánlani: 50. zsoltár 23. verse "Aki hálával áldozik, az dicsőít engem, és aki az útra vigyáz annak mutatom meg Istennek szabadítását:". Jézus mondja: Ján. Ev. 3:36 „Aki hisz a

Fiúban, örök élete van.” Ennek a mennyei útlevélnek az elfogadását és saját életbe való érvényesítését kívánom minden gyülekezeti tagunknak.

Rátérve az elmúlt hat éves presbiteri időszakomra, mindennek előtt hálaival kell megállnunk Urunk gazdag áldásai láttán. Ebből csak néhányat kiragadva: templomunk padlólapjainak lerakása, belső és külső tatarozás, gyülekezeti terem hőszigetelése, gyermek hitoktatás és nyári táborok számának és tartalmának gazdagodása, havonkénti vesperás istentiszteletek megszervezése, Halacska óvoda bővítése, házi kiscsoportok szaporodása... A hétköznapi csodákat is meg kell látnunk, hogy hálát tudjunk értük adni.

Személy szerint tudomásul véve éveim számának szaporodását, befejeztem az iskolai hitoktatásban való több, mint tíz éves részvételemet. Hasonlóképpen hálaival emlékezem az énekkarokban eltöltött évtizedekre. Hangszereim még egy-egy gyülekezeti alkalommal megszólalnak, remélve, hogy az utódok folytatják a hagyományokat, immár hivatásos művészek részvételével. Célkitűzésem volt a templomkert, ezen belül a gyümölcsfa-sor gondozása, illetve, az abban való részvétel. Örömmel láttam a Szőlőskert gyermekszatór sikerét és a Demjén kupa sportnap sok vidám résztvevőjét.

Nemeskéri Sándor

A Reformátusok Lapja júliusi számában olvastam a Dunántúli Egyházkerület főgondnoka levelét a presbiterválasztásról. Elvárásként említi a presbiteri tisztségtől a személyes példaadást, a valóban keresztyéni életvitelt, amit mások, a ma még kívülállók is szimpatikusnak találhatnak és követhetnek. Ez a gondolat megérintett, mert családommal, feleségemmel, Zsuzsával és három gyermekünkkel, Ottóval, Károllyal és Nóriával, törekszünk rá, hogy életvitelünkkel állni tudjuk ezt a próbát.

Presbiterként az első hat éves ciklusomat szolgáltam a gyülekezetben. Részt veszek a gazdasági bizottság munkájában. Büszkeséggel tölt el, hogy több olyan gyülekezeti rendezvényünk vált hagyományossá, amelyben szervezőként is részt vehettem. A vasárnapi istentiszteleten kívüli találkozások elengedhetetlenek és segítenek abban, hogy a testvérek felismerjék és megtalálják helyüket a gyülekezetben. Az Úrva-

csorai szolgálataim során örömmel tapasztaltam, hogy évről évre nő az úrvacsorával élők száma, ami azt bizonyítja, hogy közösségünk fejlődik.

Ajánlom további szolgálatomat, és elfogadom az újabb jelölést, megválasztásom esetén pedig, az ismételt presbiteri megbízatást.

Az Úristen további áldását kívánom és kérem az új presbitérium munkájára.

Szalontay Károly

Munkahelyváltás miatt költöztem Budapestre, és lettem XXII. kerületi lakos 1997-ben. Gyermekeim hittan oktatásán keresztül kerültem kapcsolatba Tóth Violával, majd a budafoki református gyülekezettel. Itt tértem vissza református gyökereimhez, és feleségemmel együtt 2002-ben Budafokon konfirmáltam. A 2006-2011 közötti ciklusban a presbiteri testület tagja vagyok.

Korábban nem volt rálátásom a presbitérium munkájára, így nem voltak különösebb előzetes terveim vagy céljaim. Felkértek rá, és én vállaltam, hogy részt veszek az egyházközség működtetésében. Jó érzés volt, hogy a nagyapám nyomába lépek, aki Makón volt presbiter.

A lassan letelő hat presbiteri évből – a sok más közül – két dolgot emelnék ki, ami jó érzéssel tölt el: Az egyik az egyházközségi alapítványi kuratóriumi tagság, ami arra tanított, hogy jó adni, de egyben felelősség is, hogy a legjobb célokra fordítsuk a gyülekezet anyagi forrásait. A másik – Németh Géza gondnok úrral együttműködve – a látogató szolgálat informatikai hátterének kialakítása (ennek látható eredménye az iroda falán a kerületi térkép a látogatói körzetekkel és a gyülekezeti tagokat, családokat jelképező kis jelekkel).

Így a presbiteri ciklus vége felé úgy látom, hogy a presbiteriek személyisége és ismeretei megtalálják a hozzáillő feladatokat, és ezek együtt alakítják a presbitérium munkájának irányait, és az egyházközség életét. És ez így szép.

Kívánok lelkes és odaadó munkát, szép feladatokat és sikereket a következő presbitériumnak!

Szirmai Sándor

Szombatonként hittanórák a Parókián

Szeretettel hívogatunk 2011/2012-es tanévben református hittanfoglalkozásokra, melyeket itt, a Parókián tartanánk a jelentkezők számától, életkorától függően. Kinek ajánljuk? Akinek gyermeke másik kerületbe vagy más vallású iskolába került, gyülekezetünkhöz való tartozást azonban továbbra is fontosnak tartja. Jelentkezni a templomban istentisztelet után, a templom bejáratánál lévő asztalon elhelyezett lapon, ill. a következő elérhetőségeken lehet: Ábrahám Angéla hitoktató, 06306935621, abraham4@freemail.hu.

Áldás, békesség!

2011-es év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérvék figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetések, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkesi iroda telefonszámán.

Időpont	Program
Szeptember 6. (kedd) 19.00	Presbiteri gyűlés
Szeptember 9. (péntek) 16.30	Cserkész tanévnyitó
Szeptember 11. (vasárnap) 10.00	Befogadó istentisztelet – Halacska Református Óvoda,
Szeptember 17. (szombat)	Gyülekezeti kirándulás a budai hegyekre
Szeptember 18. (vas.) 10.00	Tanévnyitó istentisztelet, szeretetv.
Szeptember 30. (pént.) 14.30	Halacska nap – Halacska Ref. Óvoda
Október 1. (szombat) 18.00	Vespera
Október 4. (kedd) 19.00	Presbiteri gyűlés, p resbiter jelölés elfogadása
Október 8. (szombat)	Demjén kupa, sportnap
Október 11. (kedd) 18.00	Budafoki esték. A keresztyén család hatása a gazdaságra. Előadó: Kopp Mária
Október 16. 10.00	Istentisztelet, konfirmáció megerősítés (50,

		60, 70 éve konfirmáltak), ovi látogatás (szeretetvendégség)
Október 21-23. (péntek- vas.)		Cserkész őszi tábor
Október 29. szombat	8.00	Őszi templom-takarítás-parti I:
Október 30. (vasárnap)	10.00	Reformáció ünnepi istentisztelet (Ittész János evangélikus püspök)
November 2-5.		Őszi napközis tábor
November 5. (szombat)	18.00	Vespera, 18h00
November 5. (munkan.)	8.00	Őszi templomkert takarítás parti II.
November 6. (vasárnap)	10.00	Presbíter jelöltek bemutatkozása
November 8. (kedd)	18.00	Budafoki Esték. Család és iskola Előadó: Bagdy Emőke
November 9. szerda	19.00	Presbíteri gyűlés
November 12. (szomb.)	15.00	Bibliaismereti ki-mit-tud
November 13. (vasárnap)		Presbíterválasztás, egyházközségi közgy.
November 18-20.		Református Házasság Hétvége
November 20. (vas.)	10.00	Ovi látogatás, szeretetvendégség
November 25. (péntek)	16.00	Oviban adventi kézműves délután
November 26. (szomb.)	15.00	Női adventi kézműves délután
November 27. (vasárnap)		Adventi gyermekműsor
December 3. (szombat)	18.00	Vespera
December 4. (vasárnap)	10.00	Órbottyáni vendéglátás
December 6. (kedd)	19.00	Presbíteri gyűlés
December 11. (vas.)	15.00	Nyugdíjas karácsony
December 16. (péntek)		Cserkészkarácsony
December 24. (szomb.)	15.00	Istentisztelet + gyermekprogram, szerepjá- tétek felnőtt előadás, betlehemes Istentisztelet
	23.00	
December 25. (vasárnap)	10.00	Úrvacsorás istentisztelet
December 26. (hétfő)	10.00	Úrvacsorás istentisztelet
December 31. (szomb.)	18.00	Évzáró istentisztelet

**Az iratterjesztésben
sok új hasznos, érdekes, szórakoztató gyermek és felnőtt
irodalmat, színvonalas zenei anyagot tartalmazó CD-ket és
kazettákat kínálunk**

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet,
minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
15.30 Kisífi
18.00 VITA ifi

Hétfő

18.30 Énekkar

Kedd

9.00 Baba-mama kör
18.00 Bibliaóra

Szerda

10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak
17.30 Női bibliaóra (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Bibliaóra
19.30 Ádám kör (kéthetente)

Péntek

18.30 Gyülekezeti foci a BMTE pályán

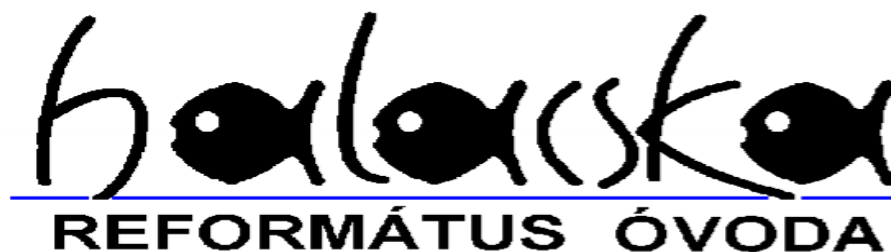
Szombat

18.00 Vesperás istentisztelet (minden hónap első szombatján)

Felhívjuk az érdekeltek figyelmét, hogy a konfirmációs és a hittanórák rendje csak szeptember második felére alakul ki. Kérjük, figyeljék a hirdetéseküket.

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 2278
E-leveél: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztorok: Nagy Péter és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Diakónus: Jani Marianna
Hitoktató: Ábrahám Angéla
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu/>

Az idei tanévtől két új óvodapedagógus kezdi meg munkáját óvodánkban. Az alábbiakban az ő bemutatkozásukat olvashatjuk.

Hálás és boldog vagyok, hogy a Halacska Református Óvodában lehetek óvónő. Nevem Futóné Tóth Krisztina, Békéscsabán születtem, óvodapedagógusi és gyógypedagógusi végzettségem van. Tíz évet óvónőként dolgoztam, ebből hat évet Budapesten.

Gyermekeink születése előtt Békéscsabára költöztünk a férjemmel, Zsolttal, akit 20 éve ismerek, és 14 éve vagyok a felesége. Vince fiunk tíz éves lesz, Zsombor hét és fél, Zsófi pedig öt és fél éves.

Budapesten a Budahegyvidéki Református Gyülekezetbe jártunk, majd a Békéscsabai Református Egyházközség tagjai lettünk. Nap, mint nap tapasztalhatjuk Isten szeretetét, gondviselését.

A hivatásom mellett a magyar népi kézművesség megismerését és továbbadását tartom a feladatomnak. Fazekas, mézeskalács készítő és nemezkesztő képzést végeztem, de szívesen végzek minden alkotótevékenységet.

Bízom benne, hogy óvónői és alkotó munkám sokak örömét, és Isten dicsőségét szolgálja majd.

Futóné Tóth Krisztina

Vanka Ingrid vagyok, 22 éves, Erdélyben születtem.

Tanulmányaimat idén fejeztem be az ELTE-n. Pályakezdő óvónő vagyok és a Halacska óvodában kaptam helyet.

Kispesten lakom, és a Kispest Központi Református Gyülekezetbe járok körülbelül nyolc éve. A gyülekezetben gyermek és ifjúsági munkát, szolgálatot végzek. Minden évben nagy szeretettel szolgálom a megrendezésre kerülő gyermektáborunkban.

Azért választottam ezt a pályát, mert szeretek gyerekekkel foglalkozni, és az Úr is erre hívott el. Csodálatos Számomra, hogy mennyire nyitott szívvel fogadják a kicsik az igét, a történeteket és Istent. Úgy érzem, hogy ezen a területen szeretné az Úr használni a hitemet, képességeimet és minden ajándékot, amit Tőle kaptam.

Vanka Ingrid

Régi hiányt pótolnak a Harmat kiadó Óvodásoknak szóló könyvei

A Kicsik lapozgató bibliája a legismertebb bibliai történeteket mondja el néhány mondatban egy-egy oldalon.

Az Aki bújt, aki nem című könyv a karácsony történetét dolgozza fel.

A Kicsik lapozgató imakönyve könnyen megtanulható, rövid imádságokat tartalmaz.

A könyveket Kállai Nagy Krisztina kedves színes illusztrációi díszítik.

Szülői segítséggel már a nagycsoportos óvodások is tudják használni a Harmat Kiadó Kisiskolásoknak készült bibliai foglalkoztató füzetét. A játékos feladatok, a színezés lehetősége közelebb hozza a gyermekekhez a bibliai történeteket.

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
Halacska Református Óvodája
1221 Budapest, Törley tér 3-4.
Tel. 06 (1) 482 02 24
Email: halacskaovi@freestart.hu